

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ 24, 117 41 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ/ΦΑΧ (210)9222684, Email:synod@gec.gr
Ε.Ν.Π αρθ.13 Ν.4301/2014

Θέσεις για το γάμο και την τεκνοθεσία από ομόφυλα ζευγάρια

Όταν ο Χριστός δίδαξε να αγαπάμε τον πλησίον μας, εννοούσε και τον ομοφυλόφιλο πλησίον μας. Παράλληλα, όταν ο Χριστός δίδαξε για την αγάπη μέσα στον γάμο, υπενθύμισε ότι εξαρχής ο γάμος ήταν και είναι μια ένωση μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας. Η Ευαγγελική Εκκλησία της Ελλάδος, μένοντας πιστή στη διδασκαλία της Βίβλου, εξηγεί με ποιον τρόπο οι παραπάνω δύο θέσεις, όχι μόνο δεν είναι αντιφατικές, αλλά και μας βοηθούν να καταλάβουμε βαθύτερα την αγάπη του Χριστού.

Καταρχάς εκφράζουμε τη λύπη μας και διαχωρίζουμε τη θέση μας από φωνές που έχουν μιλήσει προσβλητικά και υποτιμητικά για τους ομοφυλόφιλους συμπολίτες μας. Το να αγαπάμε τον πλησίον μας σημαίνει να τον σεβόμαστε ως άνθρωπο, ανεξάρτητα από το αν συμφωνούμε μαζί του ή όχι. Το να μιλά κάποιος προσβλητικά για τους ομοφυλόφιλους λέγεται ομοφοβία και είναι καταδικαστέο. Το να βαπτίζεται όμως «ομοφοβία» η διαφωνία με την ομοφυλοφιλία, συνιστά άρνηση της ελευθερίας της σκέψης και του λόγου του άλλου. Ως εκκλησία πιστεύουμε ότι σύμφωνα με τη Βίβλο η ομοφυλοφιλία είναι αμαρτία, αλλά και ότι ο Χριστός ονομάστηκε φίλος των αμαρτωλών, και ότι όλοι είμαστε αμαρτωλοί που έχουμε ανάγκη την αγάπη του. Ακολουθώντας το παράδειγμά του λοιπόν, εδώ και πολλά χρόνια, έχουμε υπηρετήσει αθόρυβα και με αγάπη πολλά μέλη της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ+, και κάποια από αυτά έρχονται τακτικά σε εκκλησίες μας. Έχουν νιώσει ότι οι εκκλησίες μας είναι ένα ασφαλές μέρος για αυτά, όχι επειδή αλλάξαμε τη διδασκαλία της Βίβλου, αλλά επειδή τη ζήσαμε στην πράξη. Γνωρίζουν ότι πιστεύουμε πως η ομοφυλοφιλία είναι αμαρτία, και ότι διαφωνούμε με τον γάμο ομόφυλων ζευγαριών, αλλά επίσης γνωρίζουν την αγάπη και το ενδιαφέρον που έχουμε δείξει και δείχνουμε για αυτούς έμπρακτα.

Η διαφωνία, λοιπόν, της Ευαγγελικής Εκκλησίας της Ελλάδος με το νομοσχέδιο που προτίθεται να φέρει προς ψήφιση η κυβέρνηση πρέπει να γίνει κατανοητή σε αυτό το πλαίσιο: ότι το ίδιο κίνητρο (η ανταπόκρισή μας στην κλήση της Βίβλου) που μας οδηγεί να αγαπάμε τον πλησίον μας ακόμα κι όταν διαφωνούμε μαζί του, το ίδιο ακριβώς μας οδηγεί και στο να πιστεύουμε ότι ο γάμος είναι η ένωση ενός άνδρα και μίας γυναίκας. Η Βίβλος διδάσκει ότι ο γάμος, το σεξ και η ερωτικότητα είναι δώρα του Θεού στην ανθρωπότητα, και ότι ο γάμος μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας είναι το πλαίσιο που έθεσε ο Θεός για να τα απολαμβάνουμε, αλλά και το πλαίσιο για να μεγαλώνουν παιδιά (Γένεση 1:27-28, κατά Ματθαίον 19:4-6, προς Ρωμαίους 1:16-32, Α' Κορινθίους 6:9-11). Μένοντας λοιπόν συνεπείς στα πιστεύω μας, εκφράζουμε τη διαφωνία μας, τόσο με τον γάμο ομόφυλων ζευγαριών, όσο και με την τεκνοθεσία από αυτά. Εάν δε η Πολιτεία θέλει να ρυθμίσει θέματα κληρονομικά, οικονομικά, ή άλλες εκκρεμότητες που αφορούν παιδιά που για διάφορους λόγους βρέθηκαν στην ευθύνη ομόφυλων ζευγαριών, μπορεί να το κάνει με άλλους τρόπους.

Στο σημείο αυτό μπορεί να τεθούν δύο ενστάσεις: πρώτον, «τα ζητήματα δικαιωμάτων δεν είναι θέμα άποψης»: Η ένσταση αυτή παραβλέπει (ή παραπλανητικώς αποκρύπτει) ότι τα δύο θέματα που τεχνηέντως παρουσιάζονται ως ξεχωριστά (ο γάμος και η τεκνοθεσία), νομικώς είναι αλληλένδετα. Συνεπώς το πραγματικό διακύβευμα δεν είναι η αποδοχή ενός δικαιώματος, αλλά τι γίνεται όταν συγκρούονται διαφορετικά δικαιώματα (π.χ. τα διεκδικούμενα δικαιώματα των ομόφυλων ζευγαριών με τα κεκτημένα δικαιώματα των παιδιών, όπως το να έχουν μητέρα και πατέρα) και πώς ο νομοθέτης προστατεύει τα δικαιώματα των αδύναμων (εν προκειμένω των παιδιών).

Μια δεύτερη πιθανή ένσταση: «και γιατί η θρησκευτική άποψη μιας εκκλησίας να επηρεάζει άλλους που δεν τη συμμερίζονται;» Μέσα σε μία πλουραλιστική και ανοιχτή κοινωνία η εκκλησία μπαίνει σε έναν ανοιχτό διάλογο προσπαθώντας να πείσει για την αλήθεια της. Δεν διεκδικεί προνομιακή θέση, αλλά το δικαίωμα της διατύπωσης των θέσεών της. Μάλιστα αξίζει να σημειώσουμε ότι οι θέσεις αυτές πηγάζουν από τις διδαχές της Βίβλου οι οποίες έχουν συνδιαμορφώσει το υπόβαθρο πολλών θεμελιωδών αρχών του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού. Για παράδειγμα:

1. Η Βιβλική αρχή ότι ο άνδρας και η γυναίκα είναι «κατ' εικόνα Θεού», ιστορικά αποτέλεσε θεμελιώδη βάση για τη θέσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: ακριβώς επειδή όλοι οι άνθρωποι ήταν εξίσου κατ' εικόνα Θεού, όλοι είχαν ίση αξία, και άρα και ίσα δικαιώματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ 24, 117 41 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ/ΦΑΧ (210)9222684, Email:synod@gec.gr
Ε.Ν.Π αρθ.13 Ν.4301/2014

2. Η Βιβλική αρχή ότι οι άνδρες καλούνται να αγαπούν τις γυναίκες τους (και όχι να τις μεταχειρίζονται ως αντικείμενα) αναβάθμισε τον ρόλο των γυναικών στην οικογένεια και στην κοινωνία, και εισήγαγε την έννοια της συναίνεσης.
3. Η Βιβλική αρχή ότι κάθε ανδρόγυνο καλείται να ζει μια ζωή αγάπης και θυσίας όπως ο Χριστός αγάπησε και θυσιάστηκε για την Εκκλησία, εισήγαγε την αρχή της αμοιβαιότητας στο γάμο.

Τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι η Βίβλος πρέπει να είναι η βάση όλων των νόμων μιας πλουραλιστικής κοινωνίας, αποτελούν όμως παραδείγματα του γιατί πιστεύουμε ότι είναι μια καλή και προοδευτική βάση – και σίγουρα όχι «οπισθοδρομική». Είναι σαφές ότι η Πολιτεία είναι αυτή που νομοθετεί (όχι η Εκκλησία), ταυτόχρονα όμως σε μια δημοκρατία κάθε πολίτης και κάθε θεσμός έχει δικαίωμα να εκφράσει τη θέση του, και εμείς εκφράζουμε τη δική μας.

Το οξύμωρο της εποχής μας είναι ότι:

- Στο όνομα των δικαιωμάτων, παραβλέπεται η Βίβλος που έθεσε τα θεμέλια ώστε να αναπτυχθεί αυτή καθ' αυτή η έννοια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και μια σειρά από αυτά.
- Στο όνομα της διαφορετικότητας, τείνει να αλλοιωθεί ο ορισμός του γάμου που ως ένωση δύο διαφορετικών φύλων είναι μια κατεξοχήν έκφραση της διαφορετικότητας.
- Στο όνομα της ανεκτικότητας, δεν υπάρχει καμία ανοχή στη διαφορετική άποψη.
- Στο όνομα της δημοκρατίας, ασκούνται πιέσεις στους Έλληνες βουλευτές κυβέρνησης και αντιπολίτευσης να μην ψηφίσουν κατά συνείδηση.
- Στο όνομα της επιστήμης, παραβλέπεται το επιστημονικά και βιολογικά προφανές – ότι υπάρχουν μόνο δύο φύλα, και μόνο δια της ένωσης των δύο φύλων είναι εφικτή η αναπαραγωγή.
- Στο όνομα της έρευνας, χρησιμοποιούνται επιστημονικά προβληματικές έρευνες για να ψηφιστούν νόμοι που μετατρέπουν τα παιδιά σε κοινωνικό πείραμα.
- Στο όνομα των δικαιωμάτων των παιδιών, καταπατάται το κατεξοχήν δικαίωμα κάθε παιδιού, να έχει πατέρα και μητέρα.
- Στο όνομα της προόδου, αποπειράται δια του θεσμού της παρένθετης κύησης μια οπισθοδρόμηση σε εποχές όπου η γυναίκα αντιμετωπιζόταν ως αναπαραγωγική μηχανή.
- Στο όνομα της ελευθερίας, παραβλέπεται ότι σε κάθε δημοκρατική κοινωνία, η ελευθερία καθενός τελειώνει εκεί που παραβιάζεται η ελευθερία του άλλου, ή – εν προκειμένω – εκεί που επηρεάζεται συνολικότερα η κοινωνία.

Συνεπώς, ελευθερία δεν είναι η απουσία ορίων, αλλά το να βρούμε όλοι μαζί ως κοινωνία τα σωστά όρια. Για παράδειγμα, η φράση ότι «κάθε άνθρωπος είναι ελεύθερος να παντρευτεί όποιον θέλει» είναι προβληματική αν δεν πλαισιώνεται από ορισμένα όρια. Π.χ. ενδεικτικά: «όποιον θέλει», εκτός αν αυτός που θέλει είναι ήδη παντρεμένος (μοιχεία) ή αν θέλει παραπάνω από ένα άτομα (πολυγαμία), ή αν είναι ανήλικος (παιδοφιλία), ή αν είναι συγγενής του (αιμομιξία). Συνεπώς, αν όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι υπάρχουν κάποια όρια, χρειάζεται να υπάρχει ένας γόνιμος και πολιτισμένος διάλογος, σε περιβάλλον αμοιβαίου σεβασμού, για το ποια είναι αυτά, και με βάση ποια κριτήρια διαμορφώνονται.

Η Ευαγγελική Εκκλησία της Ελλάδος με βάση τη Βίβλο, θα συνεχίσει να δείχνει την αγάπη του Χριστού προς όλους τους ανθρώπους, και να διαλέγεται πολιτισμένα με όλους τους ανθρώπους, με την ελπίδα, μέσα από την αγάπη της να πείσει ότι η οικογένεια όπως την όρισε ο Θεός είναι η καλύτερη οδός για την άνθιση του ανδρόγυνου, των παιδιών αλλά και της κοινωνίας.

Για την Εκτελεστική Επιτροπή της Ευαγγελικής Εκκλησίας της Ελλάδος

Ο Πρόεδρος

Αιδ. Παναγιώτης Κανταρτζής

Ο Γραμματέας

Αιδ. Δημήτριος Μπούκης